

Script

Rozengeur & Wodka Lime

Seizoen 4 Aflevering 12 (51)

Auteur Maarten van der Duin

Website www.wildwords.nl

Email maarten@wildwords.nl

Mobiel +31(0)6-38 915 590

RECAP (VORIGE AFLEVERINGEN)

- 10** Als Nathalie door haar huisbaas op straat wordt gezet, mag zij tijdelijk bij Babette wonen.
- 11** Haar aanwezigheid wordt echter steeds dominanter, als ze zich gaat bemoeien met de inrichting van Babettes huis en het vervolg van haar studie. Babette vertelt Catherina te twijfelen aan haar liefde voor Nathalie. Tenslotte vertrekt Babette naar het huis van Robin om wat rust te vinden.
- 10** Om definitief een streep onder hun relatie te kunnen zetten, vraagt Bob aan Catherina om de scheidingspapieren te ondertekenen.
- 11** Catherina is dolblij, als ze achtergrondzangeres mag zijn in de band van Gerd. Dat ze ernstige financiële problemen heeft, wordt duidelijk als Finette een aankondiging van een executieverkoop van haar huis ontvangt. Catherina vindt geen oppas voor Maria en kan daarom niet optreden.
- 11** Donna ligt nog steeds uitgeschakeld op de bank na haar vechtpartij. Ze verdraagt het niet om hulpeloos slachtoffer te zijn, zeker niet voor de ogen van Menno. Als die echter zijn liefde opbiecht, komt het eindelijk tot een toenadering.
- 11** Babette en Donna onderhouden nog steeds contact met Robin en dat steekt Catherina verschrikkelijk.
- 11** Een woedende Corine gaat tekeer tegen Catherina en Babette over Finette die op Adriaan zou azen. Ook de vriendinnen hebben hun twijfels, maar Finette wil juist samenwerken met Corine: een uitgave van haar tweede boek. Maar ondertussen observeert zij wel Adriaan en zijn gezin. Ze vertelt Adriaan dat ze een Amerikaanse vriend heeft.

1 EXT. AMSTERDAM / PLEIN / OCHTEND 1

Zeer vroeg in de ochtend staat Finette te wachten op een verlaten plein. Ze is aantrekkelijk gekleed en kijkt af en toe op haar horloge. Er komt een taxi aangereden. Finette loopt opgewonden dichterbij. Het achterportier zwaait open en een aantrekkelijke jongeman springt eruit. Hij trekt een flinke plunjezak uit de taxi en draait zich om naar Finette, die hem om de nek vliegt.

FINETTE

At last! There you are, my love.
Welcome in Amsterdam.

Kevin neemt haar in zich op en streelt een haarlok opzij, terwijl de taxi weggrijdt. Hij heeft een gedicht van Herman Gorter uit het hoofd geleerd en citeert dat in gebrekkig Nederlands met een Amerikaans accent:

KEVIN

(Citeert) Ik vin je zo lief en zo
licht- / je ogen zijn zo vol licht,
/ ik hou van je, ik hou van je. /
en je neus en je mond en je haar /
en je ogen en je hals waar / je
kraagje zit en je oor / met je haar
er voor.

Met glanzende ogen kijkt Finette naar hem.

FINETTE

Beautiful.

KEVIN

That's what you are.

Ze kussen elkaar op het uitgestorven plein.

2 INT. HUIS ROBIN / WOONKAMER / OCHTEND 1

Een rustige ademhaling is hoorbaar in de verlaten kamer, die niets veranderd is na Robins plotselinge vlucht: een stapel dozen in het midden, een afgebroken kast tegen de muur, een opgerold kleed en een bankje waarop we Babette zien slapen. Ze heeft alleen een deken om zich heen en haar kleren hangen over het gedemonteerde bed. In de gang gaat de voordeur open en de vrolijke stemmen van Robin en Bob klinken:

ROBIN (O.S., VANUIT GANG)

(Lachend) Na Holanda as pessoas
comem queijo e bebem leite. *(In
Nederland eten ze kaas en drinken*

ze melk.)

BOB (O.S., VANUIT GANG)

(Semi-macho) Acho voce gostosa. (Ik vind jou wel een lekker ding).

Vanuit de gang verschijnt een gebruikte en goed uitgeruste Bob met Robin in zijn armen en een gloednieuwe rugtas op zijn rug. Ze hebben een lange reis achter de rug en zijn dolblij om weer thuis te zijn. Terwijl ze Bob aankijkt:

ROBIN

Acho voce gostosa... Aussi?!

Ze lacht. Bob ziet Babette op de bank liggen.

BOB

Shht, een verstekeling.

Hij knikt naar Babette en Robin begint te stralen. Ze springt uit Bobs armen en graait snel in zijn rugzak waaruit ze een bruin Koala-knuffelbeertje tevoorschijn haalt. Voorzichtig gaat ze naast Babette op de bank zitten en houdt het beertje voor haar gezicht.

ROBIN

(Met piepstem) Ogen open. Er is bezoek.

Op pure wilskracht gaat er een oog open bij Babette. Ze kijkt naar het pratende beertje voor zich.

BABETTE

(Bromt) Het zal tijd worden, bruine. Ik was bang dat je voorgoed in Sydney zou blijven.

ROBIN

Hadden we ook bijna gedaan! Tussen de wallabies en dingo's. En later in Sao Paolo! Warme quentao drinken!

Mmmm! Bob glimlacht bij de herinnering en wisselt een verliefde blik met Robin, waarna hij met zijn rugtas doorloopt naar de slaapkamer.

BABETTE

Ik weet er alles van.

ROBIN

(Fluistert) En hij was zo lief! Grappig, slim, zorgzaam. We hebben twee nachten in de bush-bush

geslapen en dan voel ik me zo veilig.

BABETTE

Geen spijt dus?

Het stralende gezicht van Robin spreekt boekdelen. Bob komt de woonkamer weer in en beide vriendinnen kijken hoe hij de gang inloopt om de stewardessenkoffer te halen. Opeens draait Robin zich weer naar Babette toe:

ROBIN (CONT.)

Alleen heb ik jullie vreselijk gemist. Daarom wilde ik terug. Het moet goedkomen. Ik wil jullie niet kwijt.

BABETTE

Dat gebeurt ook niet.

Ze trekt Robin naar zich toe en omhelst haar. Ondertussen verdwijnt Bob met de stewardessenkoffer in de slaapkamer en Robin stelt de vraag die haar al een hele tijd bezighoudt:

ROBIN

(Zacht) Is Catherina nog steeds op oorlogspad? Of is ze eindelijk tevreden met Gerd?

Babette legt haar hand bemoedigend op die van Robin. Even een stilte.

BABETTE

Die is op tournee. Daar hoort ze niets meer van.

Geschrokken kijkt Robin haar aan.

ROBIN

Ze is weer alleen.

BABETTE

(Knikt) Met Maria.

Bob is weer in de deuropening verschenen en heeft de laatste clausen opgevangen. Robin werpt een gealarmeerde blik naar hem, pakt de teddybeer en staat op van de bank. Ze kijkt even naar de koala.

ROBIN

Deze is eigenlijk voor haar.

Babette zwaait haar benen van de bank en gaat overeind

zitten. Ze pakt een T-shirt en trekt dat aan.

BABETTE

Laat mij maar geven. Dan kan ik
Catherina een beetje peilen,
voordat jij...

Ze trekt een broek naar zich toe.

ROBIN

Je hoeft van mij niet weg, hoor.

BABETTE

Ik zal toch een keer terug moeten.
Ik lig al een week op je bank.

Robin knikt en trekt een bedenkelijk gezicht.

3 INT. HUIS DONNA / WOONKAMER & KEUKEN / OCHTEND 1

Op tafel staat een smakelijk ontbijt voor één persoon klaar: pistoletjes met brie, toast met zalm, een fles champagne en een fleurig bloemetje. Van boven klinkt de stem van Donna:

DONNA (O.S.)

(Zwoel) Menno?!...

Voetstappen komen over de trap naar beneden.

DONNA (O.S., CONT.)

(Speels) Menno?...

Opeens springt Donna in haar nachtkleding met glinsterende ogen tevoorschijn, alsof ze Menno betrapt:

DONNA (CONT.)

Ha!...

Maar de kamer is helemaal verlaten.

DONNA (CONT.)

Menno?...

Ze ziet het ontbijt klaarstaan op tafel en loopt er verwonderd naartoe. Even staart ze naar de broodjes en de bloemen, totdat ze gestommel hoort in de keuken. Donna loopt erheen.

DONNA (CONT.)

(Sensueel) Menno?!

Het verbaasde hoofd van Tom verschijnt uit het gootsteenkastje. Hij komt overeind met een ontstopper in zijn hand.

TOM

Just me. Menno is een half uur geleden vertrokken.

DONNA

O. (*Knikt naar tafel*) En dat ontbijt?

TOM

Heeft hij gedaan. Lief, hè?

DONNA

(*Ongelovig*) Ja, hoor!

Ze kijkt Tom wantrouwend aan.

DONNA (CONT.)

Echt?... (*Lacherig*) Ook die bloemen?

Tom knikt en gebaart: ik kan het ook niet helpen. Donna kijkt weer naar de tafel en er verschijnt een brede *smile* op haar gezicht.

4 INT. HUIS BABETTE / WOONKAMER / OCHTEND 1

Heel zachtjes wordt een voordeur gesloten. Op haar tenen verschijnt Babette in de deuropening en luistert of er iemand thuis is: ze hoort alleen het ruisen van de douche. Zonder haar jas uit te trekken en zo stil mogelijk sluipt ze door de woonkamer die nog steeds helemaal vol staat met spullen van Nathalie.

Babette haalt een tas tevoorschijn en ritst hem open. Onder een berg boeken vindt ze haar laptop en stopt hem in de tas. Enkele schone bloesjes worden uit een kast gegrist. Wat ondergoed. Opeens stoot Babette een doos om en geschrokken houdt ze zich stil. Maar de douche ruist onverminderd verder. Snel zet Babette de doos weer overeind.

NATHALIE (O.S.)

(*Opgetogen*) Je bent terug!

In een loshangende badjas is Nathalie uit de keuken verschenen met een thermosfles en een forse broodtrommel die ze in haar werktas stopt. Babette voelt zich betrappt en werpt een verwonderde blik richting badkamer, waar de douche nog steeds aanstaat.

BABETTE

Ik dacht dat je...

NATHALIE

Honderd keer heb ik op het punt
gestaan om naar je toe te komen.
Maar jij zei dat je rust wilde, dus
heb ik je niet gestoord...

Babette knikt een beetje voor zich uit. Nathalie loopt
naar Babettes bureau dat vol ligt met spullen. Ze begint
onhandig te schuiven en stapelen.

NATHALIE (CONT.)

Ik maak je bureau vrij. Of wil je
de slaapkamer? Dan zet ik al mijn
spullen wel hier.

BABETTE

Dat hoeft niet.

Nathalie vat dit op als aanmoediging. Ze loopt naar Babette
toe en streelt haar rug.

NATHALIE

Zeg het maar. Wat je wilt. Als we
allebei ons best doen, dan moeten
we er toch uitkomen?!

Babette wil haar niet voor het hoofd stoten en laat alles
gelaten over zich heenkomen. Nathalie kust haar, waarbij
haar ochtendjas openvalt.

NATHALIE (CONT.)

Het spijt me. Ik wilde het zo graag
goed doen, dat ik misschien ben
doorgeschoten. Het is voor mij ook
nieuw.

Ze trekt Babette naar zich toe, maar die houdt haar met
zachte hand tegen.

BABETTE

(Zacht) Ik moet gaan.

Verbaasd kijkt Nathalie naar de tas die Babette oppakt. Dan
klaart haar gezicht op.

NATHALIE

(Glunderend) Je bent weer aan het
werk! Wat goed van je!

Babette glimlacht berustend. Nathalie haalt meteen weer
de thermosfles en de broodtrommel uit haar eigen tas en
houdt die Babette voor.

NATHALIE (CONT.)

(Joviaal) Hier, neem mee. Want die koffie daar is niet te drinken.

BABETTE

Nee, dank je. Anders heb jij niks.

NATHALIE

(Geruststellend) Ik maak wel nieuwe.

Babette kan niet anders dan de thermosfles en de broodtrommel in haar tas steken en loopt naar de gang. Op de achtergrond ruist nog steeds de douche.

NATHALIE (CONT.)

(Bemoedigend) Werk ze.

In de deuropening draait Babette zich nog eenmaal naar haar toe en Nathalie steekt haar hand op ten afscheid. Alsof Babette zich opeens iets bedenkt:

BABETTE

Wie staat er toch onder de douche?

NATHALIE

(Opgeruimd) Ik laat hem vast doorlopen, zodat hij warm wordt.

Babette wil erop reageren, maar heeft geen zin om zich druk te maken en vertrekt.

5 INT. HUIS CATHERINA / WOONKAMER / OCHTEND 1

Een zacht spelende radio op de achtergrond. Een enorme berg ongeopende enveloppen ligt op tafel. Stuk voor stuk opent Finette de brieven en legt ze op drie nieuwe stapels: kleine rekeningen, uiterste aanmaningen en dwangbevelen. In de gang wordt de voordeur geopend.

FINETTE (TEGEN DONNA)

(Fluistert) Moet je dit zien. Derde aanmaning. Vierduizend euro.

Donna trekt de brief naar zich toe en leest hem door.

DONNA

(Zacht) Daar heb ik al een dwangbevel voor gekregen. Dus die kan weg.

Finette vindt in de stapel een bundeltje papieren en bladert het door.

FINETTE

En wat zijn dit?

DONNA

Een scheidingsconvenant. Heeft Bob opgesteld.

Finette en Donna kijken elkaar aan: mijn god, wat een ellende. De blikken veranderen in 'onbekommerd', als Catherina de kamer binnenkomt en aan de andere kant op de bank neerploft. Ze begint aan de knop van de radio te draaien langs verschillende stations en lijkt geen enkele belangstelling te hebben voor de rekeningen op tafel.

DONNA (CONT.)

(*Quasi-Opgewekt*) Op die lessen van 'm slaat hij stoere taal uit. Maar voor mij maakt hij een toastje zalm. Mét een takje dille. De 'grote jager'.

Babette komt de kamer in.

BABETTE

Ik ken er nog zo één.

Ze zet de thermosfles en de broodtrommel op tafel en neemt ook plaats.

FINETTE

(*Vrolijk*) Komt goed uit, want er is niets in huis.

Ze trekt de broodtrommel naar zich toe en maakt hem open. Babette bekijkt ondertussen wat opengemaakte rekeningen.

FINETTE (CONT.)

Gezond! (*Tegen Babette*) Ze houdt van je.

Donna wisselt een ernstige blik met Babette en omcirkelt wat getallen op een overzicht dat ze naar haar toeschuift. Zijdelings kijkt ze even naar Catherina die nog steeds aan de radio zit te draaien. Langzaam dringt de ernst van de situatie tot Babette door. Finette bestudeert nog steeds de inhoud van de trommel.

FINETTE (CONT.)

Sla en komkommer: magnesium, calcium, ijzer. Volkorenbrood: granen en vezels. Mandarijntje: alles voor een topconditie.

Ze haalt er een boterham uit.

FINETTE (TEGEN BABETTE, CONT.)

(Pesterig) Ik kan me wel voorstellen hoe het er bij jullie aan toegaat, 's nachts.

Ze neemt verlekkerd een hap en schuift de trommel door naar Donna. Catherina heeft een klassiek radiostation gevonden, maar zoekt verder. Babette neemt een aantal juridische documenten door, waaronder een AANKONDIGING VAN BESLAGLEGGING. Zonder van haar papieren op te kijken:

BABETTE

(Luchtig) Ja, heel wat heftiger dan jij en je imaginaire vriend. Waar is hij nou? Spoedklus in Los Angeles? Boekenbal in New York?

FINETTE

(Met volle mond) Bij Donna onder de douche. Want hier is het water afgesloten.

Babette kijkt naar Donna, maar die is verdiept in een document.

BABETTE

Jaja, eerst zien, dan geloven.

Prima, gebaart Finette.

DONNA

(Gespannen) Cath, heb jij die brief nog over de executieverkoop?

Catherina zit geconcentreerd naar de voorbijkomende radiostations te luisteren en lijkt Donna helemaal niet te horen. Finette legt haar boterham weg en begint door de stapel te graaien.

FINETTE

Hij moet er zijn. Ik heb 'm zelf in ontvangst genomen.

Ook Babette graait door de stapel heen. Catherina heeft inmiddels een zender gevonden met rockmuziek.

DONNA (TEGEN CATHERINA)

(Met klem) Welke datum stond erin?

Catherina kijkt haar aan, alsof ze Donna voor het eerst ziet.

CATHERINA

Zou dit 'm zijn? Ook twee gitaren

en een overheersende bassdrum. Maar het lijkt allemaal zo op elkaar...

DONNA

Alsjeblieft, help even mee.

FINETTE (TEGEN CATHERINA)

Heb je hem wel open gemaakt?

CATHERINA

En het rare is: ik heb nooit van rock gehouden.

Dat schiet bij Donna in het verkeerde keelgat.

DONNA

(Fel) Verdomme, Catherina. We zijn jouw rotzooi aan het opknappen. Dus doe in ieder geval alsof je geïnteresseerd bent.

Catherina kijkt haar geschrokken aan.

CATHERINA

(Stamelt) Ik weet het niet. Ik heb alles in die la gedaan...

Opeens wordt er aangebeld en ze verlaat de kamer om open te doen.

BABETTE

(Luid) Ik heb 'm!

Ze heeft een envelop uit de stapel gehaald en scheurt hem met snelle bewegingen open. In de gang klinkt geroezemoes van bezoekers die binnenkomen.

DONNA (TEGEN BABETTE)

(Gejaagd) Nou, wanneer staat die verkoop gepland?!

Babettes ogen schieten over de briefinhoud en op dat moment komt een makelaar met twee klanten binnen. Vriendelijk knikt hij naar de dames rond de tafel.

MAKELAAR

Wij komen het huis bezichtigen.
Want morgen doen we een bod.

Catherina verschijnt achter het drietal vanuit de gang en kijkt haar vriendinnen paniekerig aan. Babette laat haar brief zakken.

LEADER**6 INT. WINKEL DONNA / MIDDAG 1**

Een manshoge, donkerhouten deur met ingekerfde motieven en dierenkoppen. Daarboven het bleke gezicht van Loretta met opengesperde ogen.

LORETTA

(Samenzweerderig) Een deur van het Baule-volk. Hierop zie je wat erachter zit.

Ze houdt de deur met beide handen overeind voor een klant, die helemaal wordt meegezogen in haar verhaal en wijst naar een ingekerfde afbeelding.

KLANT

Hondenkoppen?

LORETTA

Dat zullen we nooit weten. Want vaak is zo'n deur het enige dat overblijft, als het huis in rook is opgegaan.

Op de achtergrond komt Donna de winkel binnen en loopt direct door naar de **BALIE**. Ze haalt het kasboek tevoorschijn en begint het geconcentreerd door te nemen, waarbij ze af en toe wat cijfers opschrijft.

In de **KOFFIEHOEK** staan wat cursisten koffie te drinken en luisteren naar Menno die iets duidelijk probeert te maken en niet heeft opgemerkt, dat Donna in de winkel is verschenen.

MENNO (TEGEN CURSIST)

Natuurlijk kost dat moeite.
Jarenlang zit je in een rollenpatroon, waarin zij de dienst uitmaakt. Van de schoolkeuze voor je kinderen tot de kleur van je overhemd!

Geamuseerd kijkt Donna naar Menno in de koffiehoeke en een glimlachje verschijnt op haar lippen. Ze trekt een rekenmachientje naar zich toe en begint een aantal cijfers in te toetsen.

MENNO (CONT.)

En wil je dat doorbreken, dan krijg je verzet. Logisch. Want zij wil die macht niet uit handen geven.

Zonder op te kijken van haar werk, slaakt Donna een relativerende: tsss. Een cursist begint de gebruikte kopjes te verzamelen, terwijl een ander alvast langs de balie richting cursusruimte loopt.

MENNO (CONT.)

Moet je het dan maar niet doen?

Hij laat een dramatische pauze vallen en kijkt de overgebleven cursisten aan.

MENNO (CONT.)

Natuurlijk niet. Want waar gaat het nou om?! Haar irritatie of jouw geluk?

DONNA (TEGEN CURSIST)

(Fluistert vertederd) Hij doet wel heel stoer, maar privé stelt het niets voor, hoor.

De cursist blijft voor de gang naar de cursusruimte staan en kijkt naar Donna die hem samenzweerderig toelacht en met haar hoofd naar Menno gebaart.

DONNA (CONT.)

Maakt hij ontbijtjes en zo. Heel schattig.

De cursist kijkt verbaasd naar Menno die verder praat in de koffiehoek.

CURSIST

(Verbaasd) Waarom zegt hij dat dan?!

Donna haalt haar schouders op en begint zelf te filosoferen:

DONNA

(Behulpzaam) Wat een man zegt en wat hij doet, zijn twee totaal verschillende dingen. Hoe groter de mond, hoe kleiner het hart.

In de **KOFFIEHOEK** maakt Menno een einde aan zijn verhaal:

MENNO

Maar daarvoor zijn jullie hier ook: om je eigen kracht te leren kennen en die strijd te winnen.

Donna schiet half in de lach.

DONNA (TEGEN CURSIST)

(Vertederd) Dat mocht hij willen.

In de **KOFFIEHOEK** heeft Menno haar reactie opgemerkt en hij dirigeert de overige cursisten richting cursusruimte. Donna buigt zich snel weer over haar kasboek en rekenmachine. Als ze het laatste totaal heeft berekend, zet ze er een dikke streep onder en kijkt er bedachtzaam naar.

LORETTA (O.S.)

Geven we korting op deze deur? Hij is beschadigd.

Donna kijkt opzij naar Loretta die met de Afrikaanse deur naar haar toegekomen is. Ook de klant komt er belangstellend bij staan.

DONNA

Het is antiek! Dat hóort zo. En hij kost gewoon...

Ze haalt de winkelbrochure tevoorschijn en bladert er snel doorheen.

DONNA (CONT.)

Twaalfhonderd euro.

Loretta draait zich naar de klant en die denkt na.

MENNO (O.S.)

Heeft ze ingekocht voor de helft.

Donna draait zich sprakeloos naar Menno toe, die grijnzend achter zijn cursisten aan verdwijnt in de cursusruimte.

7 INT. KANTONGERECHT / GANG / MIDDAG 1

In een opperbest humeur loopt Nathalie met jas en tas door de gang van het gerechtsgebouw. Een forse security-medewerker lacht haar toe:

VEILIGHEIDSBEAMBTE

Zeg nog eens iets. Daar word ik zo opgewonden van.

Zonder haar pas in te houden:

NATHALIE

(Zwoel) Posjol ty von, svolotsj
(Scheer je weg, schoft)!

VEILIGHEIDSBEAMBTE

(Quasi-kreunend) Ooooo, heerlijk!

Lachend loopt Nathalie verder en ziet voor zich Lukas in toga uit zijn kamer komen. Hij draait de deur op slot en

terwijl Nathalie voorbijloopt:

NATHALIE (TEGEN LUKAS)

(Opgewekt) Het was dus niet voor
niets, dat gesprek.

Lukas draait zich om.

LUKAS

(Vriendelijk) Wat bedoel je?

Nathalie staat even stil.

NATHALIE

(Verduidelijkt) Met Babette. Vorige
week. Over haar werk.

Lukas staart haar vragend aan.

NATHALIE (CONT.)

Ze had blijkbaar een zetje nodig
en dat heeft u haar gegeven.

LUKAS

Fijn om te horen.

NATHALIE

Ze stond vanmorgen te popelen om
weer te beginnen.

LUKAS

Dan hoop ik haar snel te zien.

Hij knikt Nathalie vriendelijk toe en loopt de andere
kant op. Nathalie blijft verwonderd achter. Van haar
goede humeur is niets meer over.

8 INT. HUIS DONNA / WOONKAMER / MIDDAG 1

Babette haalt een plastic tas leeg en legt alle geordende
rekeningen op de eettafel. Finette gaat naast haar
zitten, terwijl Catherina zenuwachtig blijft ijsberen
door de kamer.

FINETTE

Het lijkt iedere keer meer.

BABETTE

Vanzelf wordt het ook niet minder.

Kordaat komt Donna vanuit de gang de woonkamer
binnengelopen met het kasboek uit haar winkel in haar
hand. Ze legt het met een ferme klap op tafel.

DONNA

Okee, heeft iemand een suggestie?
Hoe komen we hieruit?

Er valt een stilte.

BABETTE

Aanvechten heeft geen zin. De
termijn is al verstreken. En voor
een onderhandse verkoop heb je
toestemming nodig van de rechter.

DONNA

Krijgen we die?

BABETTE

Niet met deze voorgeschiedenis. Er
is nooit gereageerd op enig
schikkingsvoorstel.

DONNA

Dus verkocht wordt er hoe dan ook.

Weer valt er een stilte.

CATHERINA

(Barst uit) Nou, van mij mogen ze.
Ben ik meteen van al het gezeur af.

BABETTE

(Even fel) Dan ben je nog helemaal
nergens vanaf. Want je blijft
zitten met een restschuld van een
ton. En waar betaal je dat van?!
Die praktijk ben je ook kwijt.

CATHERINA

Bob had nooit mogen weggaan.

FINETTE

Nee, jij had zijn geld nooit mogen
opmaken.

CATHERINA

Ik moest toch ergens van leven?! En
Maria!

BABETTE

Wij hadden je kunnen helpen! Waarom
heb je nooit iets gezegd?

DONNA

Hier schieten we niets mee op!

Laten we liever...

CATHERINA (TEGEN BABETTE)

(*Valt uit*) Omdat ik de kritiek wel kon raden: Van Mickey Mouse relatie naar Donald Duck faillissement. Niks doe ik goed in jullie ogen!

BABETTE

Omdat we dit al maandenlang zien aankomen. Ik heb je verdomme geld aangeboden, toen je kleren had gepikt.

Hiervan kijken Donna en Finette even op

DONNA

(*Harder*) Jongens, kappen. Laten we alsjeblieft vooruit kijken.

CATHERINA (TEGEN BABETTE)

Ja, jullie hebben groot gelijk gekregen. Geniet er maar van.

BABETTE

Niet te geloven. Jij maakt er een puinhoop van en wij krijgen de volle laag.

DONNA

Jongens!

Op dat moment komt Kevin - de Amerikaanse vriend van Finette alleen gekleed in boxersshorts de woonkamer ingelopen. Hij heeft net gedoucht en ziet er enorm aantrekkelijk uit met zijn getraïnde en gebruikte lichaam. De vriendinnen vallen ogenblikkelijk stil en staren lamgeslagen naar de goddelijke verschijning.

FINETTE

Nou, dat is 'm dan.

Kevin loopt de kamer in en geeft Finette een snelle kus op de mond.

KEVIN (TEGEN VRIENDINNEN)

Hai.

BABETTE & DONNA & CATHERINA

(*Schaapachtig*) Hai.

Kevin pakt zijn plunjezak van de grond naast de bank en loopt terug naar de trap. Hij glimlacht naar de

vriendinnen en die glimlachen terug. Dan verlaat Kevin de kamer en de vriendinnen zijn even van slag.

BABETTE

En dat is schrijver?!

Finette knikt glimlachend en het is even stil.

DONNA

Ik zie maar twee opties.

Huh? Denken de anderen: waar heeft ze het over? Donna slaat haar kasboek open met de berekening die ze in de winkel heeft gemaakt.

DONNA

Eén: we brengen zelf een bod uit.
De helft daarvan kan ik financieren. Alleen duurt dat even, want het grootste deel van mijn kapitaal zit in de voorraad.

BABETTE

Dan is het huis dus allang verkocht.

Donna laat zich niet uit het veld slaan:

DONNA

De andere helft komt van Bob. Zijn ouders hebben toch dat startkapitaal ingebracht?

Afwachtend kijken de vriendinnen Catherina aan, maar die toont geen reactie.

CATHERINA

En wat is de tweede optie?

DONNA

Je huurt met Maria een kamer in de Pijp.

Er valt een stilte.

FINETTE

Waarom zou Bob ooit akkoord gaan?

DONNA

Het gaat om een 'tijdelijke' regeling, totdat Catherina deze bende weer op orde heeft. Als dat kapitaal wegvalt, krijgt ze nooit een lening van de bank... En het

gaat ook om zijn kind.

CATHERINA

Ik vraag niets aan Bob.

Donna gooit moedeloos het kasboek van zich af op tafel.

DONNA

Prima, dan niet. Slaap je met Maria onder een boom in het Vondelpark.

CATHERINA

Robin zou het geweldig vinden: ik bedelend voor hun deur. Haarultieme fantasie.

BABETTE

Doe nou niet zo stom. Je hebt er alleen maar jezelf mee.

Catherina haalt haar schouders op:

CATHERINA (CONT.)

Trouwens... Ik zou het niet eens kunnen vragen, want ze zitten in Sao Paolo.

Donna kijkt verwonderd op: hoe weet zij dat nou?! Finette werpt een gealarmeerde blik naar Catherina, maar die laat verder niets merken. Na een korte aarzeling:

BABETTE

(Voorzichtig) Nee, ze zijn weer thuis.

Finette en Catherina kijken haar vragend aan.

BABETTE (CONT.)

Vanmorgen teruggekomen. Ik lag nog te slapen op de bank.

Dat valt bij Catherina helemaal verkeerd.

CATHERINA

(Hatelijk) O. En? Fijn gehad? Dolverliefd?

BABETTE

(Bijt Terug) Wat wil je horen?

CATHERINA

Hadden ze nog iets leuks voor je meegenomen?!

BABETTE

Ja, en voor jou ook. Een dikke trui. Kun je straks goed gebruiken.

DONNA

(*Fel*) Hou op! Dit gaat niet over Robin. We zitten met een huis dat -

CATHERINA

(*Fel*) Dit gaat wél over Robin. Als mevrouw met haar lieve, kleine vingertjes van mijn man was afgebleven, was dit nooit gebeurd.

Babette gelooft haar oren niet.

BABETTE

(*Verontwaardigd*) Jij hebt die jongen maandenlang met Gerd bedrogen?! Hoe vaak is er tegen jou niet gezegd om terug te gaan naar Bob?! Ook door Robin. Maar jij moest zo nodig -

Het geduld van Donna begint op te raken.

DONNA (TEGEN CATHERINA)

(*Gedecideerd*) Ik wil het niet over Robin hebben, jouw -

CATHERINA (TEGEN DONNA)

Tuurlijk niet. Maar ondertussen wel lekker met haar mailen. (*Citeert*) 'Hij heeft mijn hand gelezen en voorspeld dat we drie kinderen krijgen. Twee jongens en een meisje...'

Donna is ziedend van verontwaardiging.

DONNA

Hoe dúrf je mijn mail te lezen?!

CATHERINA

Jij laat me vallen.

DONNA

Ik laat je helemaal niet vallen. Omdat ik met Robin mail? Je bent gek. Ik zit hier met mijn hele hebben en houden om jou uit de stront te helpen.

Met tranen in haar ogen kijkt Catherina haar aan. Een korte stilte.

CATHERINA

Wist je dat Robin iets voor Bob voelde?

DONNA

(*Hakkelt*) Na die afscheidsbrief van hem...

CATHERINA

Nee, daarvoor. Lang daarvoor. Heeft Robin toen wel eens iets gezegd over Bob?

Opeens voelt Donna dat alle blikken op haar gericht zijn bij deze gewetensvraag. Het blijft even stil, als ze haar wangen voelt kleuren.

DONNA

Nee.

Langzaam ebt de spanning weg uit de kamer.

DONNA (CONT.)

Het was voor mij net zo'n verrassing als voor jou.

CATHERINA

Dan begrijp je toch dat ik daar niet om hulp kan vragen. En dan?! Met zijn allen aan de wodka lime en één grote, gezellige familie? Dat kan ik niet. Niet na zoiets.

Zonder haar aan te kijken.

CATHERINA (CONT.)

En als jij daar geen problemen mee hebt, dan ga je maar.

BABETTE

(*Zacht*) Catherina, wij staan aan jouw kant.

Er valt een stilte, waarin Kevin weer van boven in de kamer verschijnt. Hij is nu gekleed in een stijlvol pak, maar nog even aantrekkelijk.

KEVIN (TEGEN FINETTE)

Are you ready to go?

Finette staat op.

DONNA

Wat gaan jullie doen?

FINETTE

Ik wil hem de stad laten zien.

Kevin slaat een arm om haar heen en ze lopen samen naar de gang. Finette draait zich nog één keer om en zwaait koket naar haar vriendinnen. Het blijft stil aan tafel, totdat de voordeur is dichtgevallen.

BABETTE

(*Treurig*) Wie niet.

Ze kijken moedeloos naar het papierwerk op tafel: Wat nou?

9 INT. HUIS ROBIN / WOONKAMER / MIDDAG 1

CROSS: 10 INT. HUIS ROBIN / SLAAPKAMER / MIDDAG 1

CROSS: 11 INT. HUIS ROBIN / TRAPPORTAAL / MIDDAG 1

WOONKAMER: Met een schroevendraaier zet Bob de laatste planken vast in de boekenkast. Het gedemonteerde bed is alweer naar de slaapkamer verdwenen en in een hoek van de kamer staat het poppenhuis voor Maria. Langzaam krijgt de kamer weer een huiselijke sfeer. Bob draait zich om naar Robin die de verhuisdozen weer aan het uitpakken is.

BOB

Zal ik de lege dozen straks weggooien?

ROBIN

(*Lacht*) Hoezo? Ben je bang dat ik er weer vandoor ga?

Bob lacht. Hij wil meehelpen met de dozen en maakt er één open.

BOB

Mm, die moet jij maar doen.

Robin kijkt in de doos en haalt er een versleten barbiepop uit: Ken zonder hoofd. Even graaien en ze vindt het hoofdje in de doos en probeert het op de romp te drukken. Bob haalt een handvol schoenen uit de volgende doos, maar werpt af en toe een blik naar Robin die met haar barbiepoppen bezig is.

ROBIN

Je mag lachen, hoor.

BOB

Ik kijk wel uit. Jij hebt mijn
verzameling van het A-team nog niet
gezien.

Hij houdt een witte pump in zijn hand en zoekt in de doos
het bijpassende paar. Steeds haalt hij een andere schoen
omhoog, die hij met de witte pump vergelijkt.

ROBIN

Ik ben al zo vaak uitgelachen
hierom. Op school waar iedereen
 bezig was met make-up en vriendjes.

Ze houdt nu Ken, Skipper en Barbie naast elkaar in haar
handen.

ROBIN (CONT.)

Gekregen toen ik acht werd. Twee
weken voordat mijn vader crashte.

Bob kijkt op.

ROBIN (CONT.)

Zijn geur is er altijd omheen
blijven hangen. Als ik hen maar
vast kon houden, dan zou ook hij
bij me blijven. Stom, hè?!

Een emotionele stilte, waarin zij verontschuldigend lacht
naar Bob en die glimlacht begripvol terug. Dan grijpt hij
met beide handen in de verhuisdoos voor hem en haalt er
een kluwen van schoenen, sandalen en pumps uit.

BOB

(Quasi-meelevend) En deze
schoenen, hangt daar ook een
luchtje omheen?

Meteen geeft Robin hem zogenaamd beledigd een stomp:

ROBIN

Ik leg mijn ziel en zaligheid voor
je bloot en jij begint over
schoenen...

BOB

(Speels) Ja, ik dacht... Het zijn
er ook zoveel. Ik heb alleen deze
(Knikt omlaag) en een paar oude
gympies.

Robin kijkt van Bobs schoenen naar de Barbies in haar
hand.

ROBIN

(Opeens serieus) Ja, lach maar. Na al die jaren hebben zij me nog nooit in de steek gelaten.

Op dat moment wordt er kort aangebeld bij de voordeur. Bob maakt zich los uit Robins greep en loopt de gang in, terwijl Robin de barbiepoppen teruglegt in de doos.

BOB (TEGEN ROBIN)

(Achterom) Ken en ik zijn uit hetzelfde hout gesneden.

Hij doet de voordeur open en even later komt Babette de woonkamer binnen en kijkt bewonderend rond. Ze probeert een vrolijke indruk te maken, maar is van binnen gespannen.

BABETTE

Zo dát hebben jullie snel ingericht.

BOB

Och, we hebben dit al vaker gedaan.

ROBIN

Wil je wat drinken? Thee, thee of thee?

BABETTE

Ik blijf maar even.

Ze staat even te dralen.

BABETTE (CONT.)

Ik ben bij Catherina geweest.

ROBIN

En? Beertje doormidden geknipt?

Ze gaat zitten en Babette werpt een schichtige blik naar Bob.

BABETTE

Financieel gaat het wat minder.

BOB

(Aandachtig) Minder?

BABETTE

Morgen is er een openbare verkoop van het huis.

Bob zucht en schudt z'n hoofd:

BOB

Catherina en geld...

BABETTE

Maandenlang heeft ze de hypotheek
niet gestort, maar zelf opgemaakt.

Ook Bob gaat zitten en veegt met z'n hand over z'n
voorhoofd.

BOB

Waarom verbaast me dat niets?

Babette kijkt even naar Robin en die voelt de bui al
hangen.

ROBIN

En ik ben natuurlijk de grote
boosdoener?

BABETTE

Blijf maar een beetje uit de buurt,
totdat het is overgewaaid. Ze is
niet helemaal zichzelf.

Op dat moment wordt er weer aangebeld aan de deur. Bob en
Robin kijken elkaar gespannen aan. Babette krijgt het
benauwd:

BABETTE (CONT.)

(Fluistert) Als dat Catherina is:
ik ben er niet.

Bob staat op en loopt de gang in. Babette blijft roerloos
staan en kijkt Robin aan. Beiden luisteren ademloos toe.

BOB (O.S., IN GANG)

Wie is daar?

DONNA (O.S., VANUIT PORTAAL)

Donna.

Robin haalt opgelucht adem. Babette voelt zich nog steeds
een beetje opgelaten over haar aanwezigheid. De voordeur
wordt opengedaan.

DONNA (O.S., TEGEN BOB, IN GANG)

(Samenzweerderig) Tien minuten. Ik
kom alleen maar...

Donna verschijnt vanuit de gang en ziet Babette in de
kamer staan. Beiden weten zich geen houding te geven,
vanwege hun verboden bezoek. Robin is ondanks alles blij
om Donna te zien en loopt naar haar toe. Een korte

schuchtere omhelzing.

BABETTE

Hai, ik ehh... Ik heb het al verteld.

DONNA

O. Ja. Okee.

Bob komt achter haar de kamer in.

DONNA (TEGEN BOB)

Dus alles hangt nu van jou af.

Bob kijkt haar vragend aan: dat had Babette nog niet verteld.

BABETTE

Het startkapitaal van je ouders.

DONNA

Als ze dat voorlopig laten staan, kan ik met mijn geld een serieus bod uitbrengen op het huis.

BABETTE

Dan kan ze in Sloten blijven wonen.

Robin is zowel onder de indruk als verward van de daadkracht van Donna en Babette. Bob draait zich cynisch lachend weg en loopt door de kamer. Hij voelt er helemaal niets voor.

BOB

Cath is een bodemloze put. Gooi er een ton in en binnen een jaar staat ze weer met lege handen.

TRAPPORTAAL: Met een gespannen gezicht komt Catherina de trap opgelopen naar het huis van Robin. Op haar arm draagt ze Maria.

DONNA (VO)

Het is ook voor Maria.

WOONKAMER: Dit zet Bob weer aan het denken. Hij weet niet wat hij moet doen en kijkt naar Robin:

BOB

Wat vind jij?

Robin maakt een verontschuldigend gebaar.

ROBIN

Dit is iets tussen jullie. Doe wat jij zelf wil. Ik sta achter je.

BOB

M'n ouders zien me aankomen. Zij bedriegt mij met een ander. Draait de hypotheek er doorheen en vraagt dan een kapitaal voor een huis dat niet meer van mij is.

TRAPPORTAAL: Catherina is voor de deur van Robin aangekomen en aarzelt even: is dit wel een goed idee? Ze veegt het mondje van Maria schoon.

DONNA

Ik steek mijn geld er ook in.

BOB

(Zacht) Heb ik wel een keus?

Babette en Donna kijken afwachtend naar Bob, maar op dat moment wordt er weer bij de voordeur aangebeld. Meteen valt er een geladen stilte. Een gealarmeerde blikwisseling tussen Donna en Babette.

BOB (CONT.)

(Roept) Ja, wie is daar?

CATHERINA (O.S., VANUIT TRAPPORTAAL)

Ik ben het. Met Maria.

Donna begint meteen paniekerig te zwaaien naar Bob: NIET BINNENLATEN.

DONNA (TEGEN BABETTE)

(Fluistert) Als die ons hier ziet, voelt ze zich helemaal verraden.

ROBIN (TEGEN BABETTE & DONNA)

(Zacht) Kom.

Ze neemt beide vriendinnen snel mee de **SLAAPKAMER** in, werpt een bemoedigende blik naar Bob en trekt de deur achter zich dicht. Bob loopt de gang in en trekt de voordeur open. Met Maria op haar arm komt Catherina de woonkamer binnen en kijkt onderzoekend om zich heen.

CATHERINA (TEGEN MARIA)

(Lief) Kijk daar is papa.

Ze draagt Maria over aan Bob die haar meteen begint te knuffelen.

BOB

Ben je daar eindelijk, kleine poeperd.

CATHERINA

Ben je alleen?

Zonder naar haar om te kijken:

BOB

Wat kom je doen, Catherina?

Hij zet Maria voor het poppenhuis in de hoek van de kamer neer.

BOB (CONT.)

Kijk eens wat ik voor jou heb gemaakt. Ga maar lekker spelen.

CATHERINA (TEGEN BOB, CONT.)

Je ziet er goed uit.

Bob probeert afstand te houden en het gesprek niet persoonlijk te laten worden:

BOB

(Rustig) Ik vraag m'n ouders vanavond om het geld voorlopig te laten staan. Dan kunnen jullie een bod uitbrengen op je huis.

Hij komt overeind en draait zich naar Catherina toe die verbaasd is dat hij van haar problemen weet. Maria speelt in haar eentje verder met het poppenhuis.

CATHERINA

Ik hoef dat geld niet... Ik wil jou.

Bob is lichtelijk overvallen: wat krijgen we nou?

In de **SLAAPKAMER** is de reactie niet minder. Robin staat vlakbij de deur, Donna zit op het bed en Babette staat bij het raam. De drie vriendinnen proberen geen enkel geluid te maken en kunnen alles uit de woonkamer letterlijk verstaan. Donna en Babette kijken elkaar even aan en houden Robin in de gaten.

BOB (O.S.)

(Smalend) Nu alles helemaal uit de hand is gelopen, mag ik weer opdraven om het op te knappen?!

In de **WOONKAMER** haalt Catherina haar schouders op.

CATHERINA (O.S., CONT.)

Dat huis kan me niets schelen. En dat geld ook niet. Als wij maar weer met zijn drieën zijn. Als een gezin.

Ze glimlacht naar Maria die haar een stoeltje uit het poppenhuis laat zien. Bob weet niet wat hij hoort en struikelt over z'n eigen woorden van ongeloof:

BOB

(Lacherig) In de afgelopen maanden heb jij mij aan één stuk door bedrogen; ik heb jullie betrappt; ik ben opgepakt, omdat ik m'n eigen kind redde; in elkaar geslagen door een rockband; financieel belazerd en nou vraag je me doodleuk of ik terug kom?!

CATHERINA

(Kleintjes) Ja. Want daarvoor hebben we het ook goed gehad samen.

Ze haalt het boek van Finette uit haar tas tevoorschijn en slaat het open.

CATHERINA (CONT.)

(Citeert) 'Je zou denken dat die twee daarboven uit elkaar zijn gehaald met de opdracht elkaar hier weer terug te vinden.'

In de **SLAAPKAMER** kijken Babette en Donna aandachtig naar Robin, die de kamer wel in zou willen springen om haar liefde voor Bob te betuigen.

CATHERINA (O.S., CONT.)

(Citeert) 'Zo'n geluk straalde er van dat stel, dat je vanzelf ging twijfelen aan je eigen relatie.'

Gealarmeerd staat Donna op en sluipt geluidloos naar Robin toe. Ze legt een liefdevolle hand op haar schouder en probeert haar mee te nemen richting bed.

DONNA (TEGEN ROBIN)

(Fluistert) Niet doen. Anders krijgen jullie helemaal bonje. Laat Bob maar.

Robin draait haar hoofd naar Donna: ze heeft tranen in haar ogen.

In de WOONKAMER is Bob geraakt door de herinneringen aan vroeger. Catherina slaat het boek dicht.

CATHERINA

En als dat toen kon, waarom nu dan niet meer?!

BOB

(Schor) Er is zoveel gebeurd.

CATHERINA

(Zacht) En dat had nooit mogen gebeuren. Niks en niemand had tussen ons in mogen komen. En ik kan je niet zeggen hoeveel me dat spijt.

Geëmotioneerd kijkt ze Bob aan en komt naar hem toe.

CATHERINA (CONT.)

Ik heb veel stomme dingen gedaan, maar dat ik jou heb losgelaten, is onvergeeflijk.

In tranen pakt ze zijn arm en kust de rug van zijn hand. Bob is geraakt door haar oprechtheid en laat haar begaan. Met een brok in haar keel:

CATHERINA (CONT.)

(Nauwelijks hoorbaar) Geef me nog een kans, Bob. Alsjeblieft. Eén kans.

Bob kijkt haar aan en slikt iets weg. Iets van hun oude, onverwoestbare liefde lijkt weer op te flakkeren.

In de SLAAPKAMER: Robin worstelt om bij de deur te komen en Donna moet haar uiterste best doen om haar tegen te houden. Babette springt bij om te helpen. Donna drukt haar hand op de mond van Robin en fluistert in haar oor:

DONNA

(Met klem) Niet nu, Robin! Hier moeten zij zelf uitkomen.

Robin geeft haar pogingen op. Ze is in tranen.

ROBIN

(In tranen) Het is gewoon niet eerlijk!

Babette legt haar hand op Robins schouder.

BABETTE

Ze zijn wel getrouwd.

In de **WOONKAMER** heeft Catherina Bobs hand op haar voorhoofd gelegd en daarna tegen haar wang waar tranen overheen glijden.

CATHERINA

(*Zacht*) Ik heb het niet verdiend.
Ik heb alles gedaan om je van me af te stoten, maar alsjeblieft...

BOB

(*Lief*) Shht, rustig maar. Dat is nergens voor nodig.

Catherina legt haar hoofd tegen zijn borst en nestelt zich tegen hem aan.

CATHERINA

(*Emotioneel*) Ik was zo blij met jou. Ik had de liefste man van de wereld.

Bob omhelst haar en laat de jas van haar schouders glijden.

BOB

En ik de mooiste vrouw.

In de **SLAAPKAMER** omhelst Donna het schokkende lichaam van Robin die haar huilen probeert te onderdrukken.

ROBIN

(*Fluistert*) Het lijkt wel of ik weer zestien ben. Er is gewoon helemaal niets veranderd.

DONNA

(*Sust*) Shht...

CATHERINA (O.S.)

(*Teder*) Door dik en dun, weet je nog? Tot de dood ons scheidt. En dat meende ik ook...

Babette heeft zich afgedraaid en veegt haar tranen weg.

In de **WOONKAMER** laat Bob zijn hand over Catherina's schouder onder haar trui glijden. Catherina kust de hals van Bob.

CATHERINA (CONT.)

Hoe heeft het zover kunnen komen,

liefje?

Bob trekt de hals van Catherina's trui opzij, zodat haar blote schouder tevoorschijn komt met daarop de tatoeage GERD.

BOB

Omdat we keuzes hebben gemaakt.

Nu merkt Catherina ook dat Bob de tatoeage heeft gezien en observeert zijn reactie. Bob schuift haar trui weer terug.

BOB (CONT.)

En ik heb voor Robin gekozen.

Hij laat Catherina los en zij deinst een paar stappen terug. Ze weigert het te geloven.

CATHERINA

Luister niet naar haar. Ze heeft er alles aan gedaan om jou van mij af te pakken.

BOB

(Met nadruk) Ik heb voor haar gekozen.

Een ogenblik laat Catherina dat op zich inwerken. Dan pakt ze snel Maria op en wil naar de gang lopen.

BOB (CONT.)

Onderteken dat convenant,
alsjeblieft.

Catherina kijkt hem met een wilde blik aan en zonder iets te zeggen loopt ze weg, nagekeken door Bob. Als de voordeur is dichtgevallen, wordt de deur naar de slaapkamer opengegooid en Robin vliegt Bob om zijn nek.

BOB (CONT.)

Ik laat jou toch niet vallen,
kleintje.

Ze kussen elkaar, terwijl achter hen Donna en Babette de slaapkamer uit komen. Die zijn nog steeds onder de indruk en kijken naar het dolgelukkige stel en dan naar elkaar: Mijn God, wat nu?!

In het **TRAPPORTAAL**: Catherina heeft Maria in haar armen en hangt aangeslagen tegen de muur. Ze is helemaal gebroken.

12 EXT. AMSTERDAM / BUMPER / AVOND 1

Sfeervolle beelden van het nachtelijke uitgaansleven van Amsterdam: sexy geklede tieners flaneren door de Leidsestraat; een groep dronken Engelsen zwalkt zingend over de Wallen; een prachtig verlichte rondvaartboot met dinerende gasten vaart door een gracht.

13 INT. RESTAURANT / AVOND 1

In een sjiek restaurant zitten Kevin en Finette naast elkaar aan een tafel die voor vier personen is gedekt. Zijn rechterhand streelt haar knie en Finette speelt met een vork.

KEVIN

Are you glad to be home?

FINETTE

I don't know yet. I'm still out there eating pretzels in the Colinn Theatre.

Kevin glimlacht bij de herinnering en Finette legt haar hoofd tegen hem aan.

FINETTE (CONT.)

And drinking soda at Wendy's.

KEVIN

They were so sorry to see you leave.

FINETTE

(Zacht) Yes, me too.

Kevin draait naar haar toe en kijkt haar aan.

KEVIN

(Enthousiast) Hey, come on! Cheer up! They're gonna publish your next book.

Finette ziet Adriaan en Corine binnenkomen. Een ober neemt hun jassen in ontvangst. Finette gaat direct overeind zitten en legt haar vork neer.

FINETTE (TEGEN KEVIN)

(Zacht) Well, we don't know about that. First let's see what they have to say.

De ober wijst naar hun tafeltje en Finette steekt even haar hand op. Adriaan knikt en begeleidt Corine naar hun

toe. Ook Kevin heeft hen opgemerkt.

KEVIN (TEGEN FINETTE)

(Binnensmonds) They'd be complete
fools to turn you down.

Met een grote *smile* staat hij met Finette op en beiden geven Corine en Adriaan een hand.

CORINE (TEGEN FINETTE)

(Vriendelijk) Sorry dat we zo laat
zijn. De kinderen. Je kent dat wel.

Nee, dat kent Finette dus niet, maar ze onderdrukt haar ergernis.

FINETTE

Maakt niet uit. Dit is Kevin.
(Verduidelijkt) Mijn boek gaat over
m'n ervaringen in Amerika en dit is
mijn grootste inspiratiebron.

Kevin schudt de hand van Corine en Adriaan, die verrast wordt door de plotselinge overgang naar het Engels.

KEVIN

Nice to meet you.

ADRIAAN

Ja, ik ook ehh... Me too.

Hij gaat naast Corine zitten en gebaart meteen geroutineerd naar de ober om drankjes te brengen. Finette observeert hem ongemerkt.

CORINE (TEGEN KEVIN)

What do you think of Amsterdam?

KEVIN

(Euforisch) I think it's beautiful!
It reminds me of Paris in the
twenties. You'd expect a young
Scott Fitzgerald here or Gertrud
Stein.

Hij legt even ondubbelzinnig zijn hand op Finettes schouder en Corine lacht hem vriendelijk toe. Ze voelt zich opgelucht nu ze de nieuwe vriend van Finette in levende lijve ontmoet.

ADRIAAN (TEGEN FINETTE)

Ben je al begonnen?

Hij kijkt haar recht aan en Finette slaat haar ogen neer.

FINETTE

Alleen een opzetje.

Ze bukt zich naar de tas naast de tafel. Daar haalt ze een duimdikke map uit en legt het op tafel. Adriaan trekt het naar zich toe.

KEVIN (TEGEN ADRIAAN)

(Euforisch) She's so talented,
you're gonna love her!

Finette voelt zich nogal opgelaten onder zijn uitbundige loftuizingen en lacht wat onbeholpen. Ze werpt een blik naar Adriaan die haar map doorbladert.

CORINE (TEGEN FINETTE)

Jouw pr is in ieder geval dik in
orde, zie ik.

Kevin heeft de gène die bezit neemt van zijn tafелgenoten, niet in de gaten.

KEVIN

She's funny, intelligent and she's
got a story to tell. That's why I
love her so much.

Hij slaat een arm om Finette heen en kust haar op de wang. Finette kan wel door de grond gaan, maar glimlacht. Corine lacht Kevin bemoedigend toe. De ober zet vier likeurtjes op tafel.

KEVIN (CONT.)

It would be a crying shame to let
this girl go.

Corine tilt haar glas op.

CORINE

(Fijntjes) Nou, ik geloof dat we er
niet meer onderuit kunnen.

Ze lacht lief naar Kevin en proost haar glas tegen het zijne. Adriaan kijkt op van het manuscript, pakt zijn glas en proost met Finette.

ADRIAAN

Veelbelovend.

Ze kijken elkaar iets te lang aan en Finette voelt het bloed naar haar wangen stijgen. Dan zet Corine haar glas weer op tafel en Finette wendt haar blik af.

CORINE

Hebben jullie al trek?

14 INT. HUIS DONNA / KEUKEN / AVOND 1

Een houten spatel roert in een pannetje met romige mosterdsoep, terwijl er voorzichtig een scheutje cognac bij wordt gegoten. Donna proeft er heel geconcentreerd met een theelepeltje van: hm, niet slecht. Naast de soeppan sputteren twee entrecots op een bed van ui en champignons. Donna verkruimelt er wat verse peterselie boven. Op het aanrecht prijkt al een salade met walnoten en mandarijn.

MENNO (O.S.)

Mmm!

Donna draait zich om naar Menno, die van buiten komt en haar een kus geeft.

MENNO (CONT.)

Goedmakertje?

DONNA

Hoezo?!

Terwijl hij een walnoot uit de salade pikt:

MENNO

Ik had een opstand vanmiddag.
Opeens kritische vragen over de
'Zeven regels voor echte mannen'.
Of ik die zelf wel naleefde.

DONNA

O?! Typisch.

Menno steekt nu een slablaadje in z'n mond en kauwt erop.

MENNO

Ja. Iemand moet ze opgestookt
hebben.

DONNA

Goh... *(Beseft)* Maar het is toch
ook raar?!

Menno kijkt haar aan.

DONNA (CONT.)

Je praat over 'het failliet van de
geëmancipeerde man, over een
'hernieuwd bewustzijn... En voor

mij maak je een ontbijtje
(*Lacherig*) met een bloemetje erbij.

MENNO

(*Laconiek*) Jij verkoopt toch ook
Oosterse kunst?

Hij kijkt om zich heen.

MENNO (CONT.)

En die zie ik hier niet staan.

DONNA

Dat is heel wat anders. Gewoon
voorwerpen. Decoratie. Maar die
cursisten van jou denken dat ze het
wondermiddel hebben voor een
gelukkiger leven.

Menno heeft met een vork een champignon uit de pan gevist
en steekt hem in z'n mond.

MENNO

Mooi toch?!

DONNA

Nee, dat is pathetisch. Want binnen
mum van tijd vallen ze weer terug
in hun oude patroontje.

MENNO

Bij sommigen werkt het.

DONNA

Het kán niet werken! Want het is
volslagen onzin. Een puberale
fantasie van een stel losers die
hun mislukte leven probeert te
verklaren.

MENNO

(*Stoïcijns*) Nee, dat vind ik niet.

Zijn kalmte brengt Donna's bloed aan het koken.

DONNA

Maar het IS zo! Een scheef huwelijk
krijg je niet op de rails, doordat
een man met zijn vuist op tafel
gaat slaan. Zo ging het misschien
in de middeleeuwen, maar daar trapt
tegenwoordig geen vrouw meer in.

MENNO

(Doodkalm) Dat zeg jij.

Donna is nu ieder gevoel voor relativering kwijt.

DONNA

(Uitdagend) O ja?! O ja?! Nou, DOE het dan! Pas die trucjes dan toe op mij!

Menno grinnikt om haar militante houding en dat prikkelt haar nog meer.

DONNA (CONT.)

(Smalend) Wees dan een jager! Met je grote mond! Komop! Waar blijf je nou?!

MENNO

(Grinnikt) Doe een beetje rustig, joh.

En met z'n vork wil hij weer een champignonkje uit de pan prikken.

DONNA

(Brult) Mooi niet!

Ze pakt de pan van het vuur en lazert de entrecotes in de vuilnisbak. De salade vliegt erachteraan en de soep wordt geloosd in de gootsteen. Menno is heel wat gewend, maar staat hier toch even van te kijken.

DONNA (CONT.)

Want dat hoeft NIEMAND bij mij te proberen. JIJ mag de kaart lezen in de auto, maar IK zit achter het stuur. JIJ mag iets lekkers bestellen in het restaurant, maar IK betaal de rekening. Duidelijk?!

MENNO

(Nuchter) Nee, daarmee red je een relatie.

15 INT. HUIS BABETTE / WOONKAMER / AVOND 1

Nathalie zit op de bank en bladert door de gouden gids, terwijl Babette met haar tas over haar schouder door de kamer loopt naar haar bureau.

NATHALIE

Surinaams?

BABETTE

Mij best.

Ze staat voor haar werkplek die volkomen opgeruimd en schoon is. Uit de tas haalt Babette de lege thermosfles en broodtrommel tevoorschijn.

NATHALIE

Hoe smaakten de boterhammen?

BABETTE

Ehh... Lekker. Gezond.

NATHALIE (IN TELEFOON)

Een maaltijd voor twee personen.
Wat hebben jullie?... Da's goed.

Babette heeft ook haar laptop uit haar tas gehaald en kijkt om zich heen.

BABETTE

Waar is...?

Zonder te kijken:

NATHALIE

Bovenste lade rechts.

Babette trekt de lade open en vindt daar inderdaad een stapeltje mappen.

NATHALIE (CONT.)

(Terloops) Ik kon je niet vinden
vandaag in de rechtbank.

Babette is meteen gealarmeerd, maar laat niets merken.

BABETTE

(Vriendelijk) Ben je me aan het
controleren?

NATHALIE

(Luchtig) Ik had een halfuurtje
vrij. *(In telefoon)* Ja, zeg het
maar...

Ze luistert naar een opsomming van gerechten.

NATHALIE (CONT.)

(Tegen Babette) Moksi alesì?

Babette maakt een onbestemd gebaar.

NATHALIE (CONT.)

(In telefoon) Okee. Voor twee personen. Met zoutvlees. We komen het zelf halen.

Ze verbreekt de verbinding.

BABETTE

(Rustig) We hadden een praktijkdag in Osdorp met de hele groep.

NATHALIE

O.

Er valt een stilte, waarin beiden zich ongemakkelijk voelen.

NATHALIE (CONT.)

(Rustig) Vreemd. Ik kwam jouw docent tegen: Van Welsen. En die wist helemaal niet...

Babettes mobiel begint te rinkelen en zij grijpt er snel naar.

BABETTE (IN MOBIEL)

Hai, Finette... Nu?

Ze kijkt naar Nathalie en die kijkt smekend terug: blijf alsjeblieft thuis.

BABETTE (IN MOBIEL, CONT.)

Ik kom eraan. Tot zo.

Ze klikt haar mobiel uit en springt op.

NATHALIE

Ik heb net eten besteld.

BABETTE

Het is m'n vriendin.

Ze verlaat de kamer en Nathalie blijft eenzaam achter op de bank.

16 INT. LITERAIR CAFÉ / AVOND 1

Met een bleek gezicht zit Finette aan een tafeltje met een glas wodka lime voor zich. Babette komt het café binnen en loopt wijd gebarend naar haar toe:

BABETTE

Ik neem alles terug over jouw 'imaginaire vriend'. Ik ben...

sprakeloos. Waar is hij?

FINETTE

Aan het werk. Hij schrijft altijd
's nachts.

Babette gaat aan het tafeltje zitten en Finette maakt een vul-gebaar naar de ober.

BABETTE

Zonde met zo'n lichaam.

FINETTE

Hij kreeg opeens inspiratie na een
gesprek met twee vooraanstaande
uitgevers.

BABETTE

(Ongelovig) Adriaan en Corine! Je
hebt hem meegenomen?! Dat is lef!

De ober komt met een extra glas en flessen wodka en lime
aangelopen en vult beide glazen. Als de ober is wegge-
lopen, klinken beide vriendinnen de glazen tegen elkaar
en Babette kijkt Finette grijnzend aan:

BABETTE (CONT.)

En?! Hoe viel de vergelijking uit?

FINETTE

Tussen Adriaan en Kevin?! *(Smalend)*
Pfff, een huisvader uit Diemen
tegenover een wereldburger?! Hij
heeft een Tony gewonnen en twee
stukken staan off Broadway!...

BABETTE

Ja?

FINETTE

En Adriaan heeft een jaar lang
stilgestaan. Hij zat met open mond
te luisteren naar Kevin. Niet voor
niets wordt die nu al de nieuwe
Arthur Miller genoemd. En hij
heeft nog veel meer...
(Dubbelzinnig) talenten.

Ze kijkt naar Babette, die haar toelicht maar tegelijk
minutieus observeert.

FINETTE (CONT.)

Echt in al die maanden heb ik maar

één minpuntje ontdekt...

BABETTE

Je houdt niet van hem.

FINETTE

(*Schrikt*) Valt het dan zo op?!

BABETTE

Leer mij jou kennen.

FINETTE

Tijdens het hele gesprek kon ik m'n ogen niet van Adriaan afhouden. Génant, gewoon.

BABETTE

(*Meelevend*) Het is altijd moeilijk een oude liefde los te laten.

FINETTE

En dat kán ik ook niet.

Babette kijkt haar aan.

FINETTE (CONT.)

De hele tijd dacht ik echt dat alles weer hetzelfde zou worden: Adriaan en ik in ons oude huis met Bojko aan ons voeten.

BABETTE

Maar nou heeft hij twee kinderen en Corine.

FINETTE

Ja en de hond is dood.

Moedeloos neemt ze een slok van haar glas. Een zucht.

FINETTE (CONT.)

Hoe dan ook, dat nieuwe boek ga ik afblazen. Anders gaat het helemaal mis.

Babette knikt meelevend: zij ziet ook geen andere oplossing.

17 EXT. AMSTERDAM / BUMPER / OCHTEND 2

Een nieuwe ochtend is aangebroken: kledingrekken worden een winkel uitgereden; parkeerwachters patrouilleren langs geparkeerde auto's; glazenwassers lappen een bankgebouw.

18 INT. BERLAGE / OCHTEND 2

Vastberaden blikken. Jassen met hoogopstaande kragen. Zwijgend zitten Finette en Donna een sigaret te roken op hun bank, als een maffiaclan voor een aanslag. Af en toe kijkt Donna op haar horloge. De spanning is voelbaar.

CATHERINA (O.S.)

(Verontwaardigd) 150 Euro per maand?! Dat ben ik al kwijt aan haar kleertjes!

Tussen lege koffiekopjes en een volle asbak liggen de papieren van het scheidingsconvenant. Catherina zit erover gebogen met een potlood en maakt driftig aantekeningen in de marge.

DONNA

(Lacooniek) Ik krijg minder.

CATHERINA

Maar jij hebt een winkel. En zij een dubbel inkomen. Er kan makkelijk iets bovenop.

Ze maakt een aantekening.

FINETTE

Het is niet Robins kind.

CATHERINA

(Honend) Dat zou ze wel willen!

Donna kijkt weer op haar horloge.

DONNA

Nog een kwartier.

Van buiten komt een sombere Babette met snelle tred aangelopen: netjes gekleed en een tas met boeken over haar schouder. In haar handen weer de thermosfles en broodtrommel, die ze op tafel neerzet.

FINETTE (TEGEN BABETTE)

Het verbaast je misschien, maar ze hebben hier ook koffie.

Zonder te reageren gaat Babette zitten, schroeft de dop van de thermos en vult die met koffie. Ze heft de dop als toast en slaat de koffie achterover.

BABETTE

(Verzucht) Ze doet echt alles om het weer goed te maken. M'n bloes

gestreken, een borrel in bed en wat ze vannacht weer voorstelde...?!

Ze schudt haar hoofd bij de gedachte.

DONNA & FINETTE

(Aandachtig) Ja?

BABETTE

(Vanuit haar tenen) IK-WORD-ER-GEK-VAN! Lucht! Ik wil ademen. Geen gezeur meer aan m'n kop. Gewoon m'n eigen spullen. M'n eigen huis.

Catherina is nog steeds verdiept in het convenant:

CATHERINA

(Leest paniekerig) Geen kinderopvang meer, m'n auto weg, waar moet ik straks van leven?!

DONNA

Twaalf minuten.

FINETTE (TEGEN BABETTE)

Stop er dan mee. Zet haar op straat.

BABETTE

Ze kan nergens naartoe!

FINETTE

Dat is niet jouw probleem.

CATHERINA

(Panisch) Dit is geen convenant, dit is een wurgcontract!

Donna haalt een map uit haar tas en begint allerlei papieren te checken.

DONNA

(Somt op) Hebben we alles?! Bankgarantie. Eigendomspapieren. Taxatierapport.

BABETTE (TEGEN FINETTE)

En als ik wacht tot zij zelf vertrekt?

FINETTE

Waarom niet? Wat is nou dertig jaar

op een mensenleven?

Babette kijkt voor zich uit en laat Finettes woorden bezinken.

CATHERINA

Ik teken het niet. Ik verdom het.
Dit komt niet van Bob. Dit is
Robin.

Donna staat op.

DONNA

Zullen we? Het gaat beginnen.

Babette en Finette staan gelijk op. De thermosfles en de broodtrommel verdwijnen in de schoudertas. Het drietal staat gereed om te vertrekken. Alleen Catherina zit nog over de papieren gebogen en kijkt op.

CATHERINA

(Verbeten) Ga maar vast. Ik móet
dit regelen.

DONNA

Het is jouw huis.

Catherina ziet hoe haar vriendinnen met wapperende jassen daadkrachtig weglopen naar de 'afrekening'. Dan graait ze haar papieren bijeen.

UITGANG: De vriendinnen passeren de bar en merken niet dat één bezoeker zich omdraait: Nathalie. Met een betrokken gezicht kijkt ze Babette na, die naar buiten loopt.

19 INT. NOTARISKANTOOR / GANG / MIDDAG 2

CROSS: 20 INT. HUIS BABETTE / WOONKAMER / MIDDAG 2

GANG: In hun jassen komen Babette en Finette onder aanvoering van Donna vastberaden aangelopen door de gang van het notariskantoor.

BABETTE (TEGEN DONNA)

Die huizen zijn veel meer waard.
Dat lukt nooit met anderhalve ton.

DONNA

(Zelfverzekerd) Hoe minder bieders,
hoe meer kans.

Ze komen bij de ingang naar de veilingzaal aan en Finette kijkt om zich heen.

FINETTE

Waar is ze nou?!

Het mobieltje van Babette begint te rinkelen en ze kijkt op het display: NATHALIE. Babette maakt een wanhoopsgebaar naar haar vriendinnen en neemt op.

BABETTE (IN MOBIEL)

Nathalie, nu even niet.

WOONKAMER: Het betraande gezicht van Nathalie.

NATHALIE (IN MOBIEL)

Kun je alsjeblieft komen?

BABETTE (V.O., OVER MOBIEL)

Wat is er dan?!

GANG: Babette probeert te peilen wat er aan de hand is, terwijl Donna haar observeert en Finette zoekend rondkijkt naar Catherina.

FINETTE

Ze had er allang moeten zijn.

NATHALIE (V.O., OVER MOBIEL)

Ik moet je iets zeggen.

BABETTE

En dat kan niet over de telefoon?

WOONKAMER: Nathalie heeft haar emoties nauwelijks in de hand.

NATHALIE (IN MOBIEL)

Babette, alsjeblieft.

GANG: Babette hoort dat het serieus is en verkeert in tweestrijd.

DONNA (TEGEN BABETTE)

Ga maar. Wij redden het hier wel.

BABETTE (IN MOBIEL)

Ik kom eraan.

Ze verbreekt de verbinding. Een aantal mensen komt de gang ingelopen en verdwijnt in de veilingzaal. Een onheilspellende blikwisseling tussen de vriendinnen.

FINETTE

Komen die allemaal voor het huis?

BABETTE

(Onzeker) Veel succes.

Ze loopt de gang uit. Donna en Finette zijn al wat minder zelfverzekerd.

21 INT. HUIS ROBIN / TRAPPORTAAL / MIDDAG 2

Opgefokt komt Catherina de trap naar Robins appartement opgedenderd. Met woeste bewegingen ramt ze op de bel en bonkt op de voordeur als er niet meteen wordt opengedaan.

CATHERINA

(*Furieus*) Bob Ensink! Hoe durf je me af te schepen met zo'n hondenfooi?!

Uit haar tas grijpt ze het samengepropte scheidingsconvenant en bonkt met haar vuist weer op de voordeur.

CATHERINA (CONT.)

Als ik dit accepteer, zit ik de rest van m'n leven in de bijstand.

Ongeduldig wacht ze op een reactie, maar er gebeurt niets.

CATHERINA (CONT.)

(*Kokend*) Doe open, lafaard!

Dan slaat de vlam in de pan: trillend van woede graait ze door haar tas, krijgt een aansteker te pakken en steekt het convenant in de fik. Het brandende papier schuift ze onder de deur door.

CATHERINA (CONT.)

Hier! Zo gemakkelijk kom je niet weg!

Aan de andere kant van het trapportaal gaat een deur open en een lief glimlachend buurvrouwtje verschijnt.

BUURVROUW

(*Vriendelijk*) Er is niemand thuis.
Ze zijn met z'n tweetjes vertrokken.

Catherina kijkt haar ongeloofig aan en dan weer naar Robins voordeur, waar de eerste rook al onderdoor begint te sijpelen. Jezus, wat heb ik gedaan?!

22 INT. NOTARISKANTOOR / GANG & ZAAL / MIDDAG 2CROSS: 23 INT. HUIS ROBIN / TRAPPORTAAL / MIDDAG 2CROSS: 24 INT. BRANDENDE VOORWERPEN / MIDDAG 2

GANG: Bob en Robin haasten zich door een gang in het notariskantoor en passeren de openstaande deur naar de veilingzaal. Robin blijft staan in de deuropening.

ROBIN (TEGEN BOB)

(*Fluistert*) We zijn niet de enigen.

Bob komt bij haar staan en kijkt naar binnen: voorin staat een notaris achter een tafel en vouwt het taxatierapport open. De zaal zit vol met belangstellenden.

BOB

(*Zacht*) Wat een jakhalzen.

Op dat moment draait Donna zich naar hen toe en zwaait opgewekt: hier zitten we! Ze laat echter hun handen zakken bij het zien van Finettes vijandige blik. Robin en Bob nemen plaats achter hen.

DONNA

(*Gedempt*) Waar is Catherina?

Robin en Bob halen hun schouders op.

Het **TRAPPORTAAL** staat inmiddels vol met rook en er klinken uitroepen van huisbewoners: BRAND! IEDEREEN ERUIT! BRAND! Met verwilderd en beroet gezicht staat Catherina te telefoneren:

CATHERINA (IN MOBIEL)

(*Panisch*) Waar blijven jullie nou?!
De hele boel staat in de fik!

Achter haar rennen huisbewoners op de tast over de trap naar beneden: een dikke buurman met alleen een hemd en trainingsbroek wordt gevolgd door een vrouw in ochtendjas en pantoffels.

In contrast met deze chaos staat de rust van de **VEILINGZAAL** waar de notaris is begonnen met het voorlezen van het taxatierapport:

NOTARIS

(*Leest*) De ruime woonkamer met
aangebouwde keuken verkeert in
uitstekende staat...

BOB

(Bromt) Logisch, heb ik zelf opgeknapt.

Robin buigt voorover naar Donna en Finette toe.

ROBIN

(Fluistert) Bobs ouders laten hun startkapitaal voorlopig staan. Maria mag niet de dupe worden.

Donna en Finette kijken elkaar opgelucht aan.

FINETTE

Nou maken we een kans.

NOTARIS

(Leest) De achtertuin is ideaal voor opgroeiende kinderen...

In **ROBINS WOONKAMER** worden drie poppen verteerd door de vlammen: Barbie, Skipper en Ken met z'n losse hoofd. We horen het loeien van een felle brand.

In de **VEILINGZAAL** haalt Robin een bankgarantie tevoorschijn en geeft hem aan Donna voor zich.

ROBIN

En ik heb zelf ook een lening afgesloten. Reken dat er maar bij.

Donna en Finette zijn geraakt door haar gebaar.

DONNA

(Stamelt) Maar dat hoeft... Hoe kan je dat nou... Na alles wat er gebeurd is?!

ROBIN

(Lacconiek) Ik weet hoe belangrijk het is: een eigen huis.

In **ROBINS WOONKAMER** brandt het poppenhuis van Maria als een toorts.

NOTARIS (VO)

Het pand heeft een executiewaarde van 218 duizend Euro...

In de **VEILINGZAAL** maakt Donna op een kladpapiertje een berekening: haar eigen vermogen wordt opgeteld bij Robins lening en Bobs startkapitaal.

NOTARIS (O.S., CONT.)

En wordt vrij van huur en gebruik
opgeleverd.

De vriendinnen gaan rechtop zitten: het bieden kan
beginnen. De notaris heeft het taxatierapport
dichtgevouwen. Onbewust zoekt Robins hand die van Bob.
Voor hen kijken Donna en Finette elkaar even bemoedigend
aan.

FINETTE

Het is alles of niets.

Voor in de zaal wordt een vinger opgestoken.

NOTARIS

218 is geboden.

Meteen schiet Donna's hand de lucht in.

DONNA

219.

Achter haar gaat opeens de mobiel van Robin en terwijl
het bieden verdergaat, neemt zij op.

ROBIN

(*Fluistert*) Met Robin. (...) Wat?!

Hevig geschrokken staart zij naar Bob die haar vragend
aankijkt.

25 INT. HUIS BABETTE / WOONKAMER / MIDDAG 2

Gejaagd komt Babette in haar jas vanuit de gang de
woonkamer in:

BABETTE

(*Ongeduldig*) Waarom moest ik nou
meteen komen?!

In de kamer draait Nathalie zich naar haar toe. Ze heeft
tranen in haar ogen, maar probeert vrolijk te zijn en
veegt haar gezicht droog.

NATHALIE

(*Quasi-Opgewekt*) Ik ga naar Sint
Petersburg. Als vertaalster bij het
consulaat.

Overdonderd staat Babette haar aan.

BABETTE

Zomaar opeens?

NATHALIE

Ja, ik kreeg een telefoontje.
Vrijdag beginnen. Dus ben ik aan
het pakken.

Meteen schieten de tranen weer in haar ogen en Babette ziet dat ze inderdaad haar spullen in grote dozen aan het inpakken is.

BABETTE

(*Stamelt*) Maar dat is toch
geweldig? Dat wilde je toch altijd?

Nathalie probeert zelfverzekerd te knikken.

NATHALIE

(*Verstikt*) Maar ik vind het zo erg
voor jou.

Ondanks zichzelf is Babette geraakt en komt naar haar toe.

BABETTE

(*Sussend*) Je hoeft niet -

NATHALIE (ONDERBREEKT)

(*Stellig*) Nee. Ik wil niet dat je
meegaat. Het is mijn keuze en mijn
werk. Jouw leven ligt hier.

Dat wilde Babette niet zeggen en ze voelt zich steeds schuldiger over de felle kritiek die ze daarvoor op Nathalie had.

BABETTE

(*Warm*) Je kunt altijd terugkomen
als het niet bevalt. Ik hou jouw
plekje warm.

NATHALIE

(*Glimlacht door tranen*) De Nevskij-
prospekt, het Mariinskij-theater en
de Hermitage: ik ben daar voorlopig
niet uitgekeken.

Babette trekt haar naar zich toe en omhelst haar.

BABETTE

(*Hoopgevend*) Misschien kom ik wel
een keer langs, als ik verlof heb.

NATHALIE

(*Knikt*) En we kunnen mailen,

schrijven, bellen.

Babette knikt en krijgt het nou ook te kwaad.

NATHALIE (CONT.)

(Zacht) Eerst doet het een beetje pijn, maar daarna went het wel.

Beiden staan in een roerloze omhelzing midden in de kamer.

26 INT. NOTARISKANTOOR / ZAAL / MIDDAG 2

CROSS: 27 EXT. HUIS ROBIN / STRAAT / MIDDAG 2

In de **VEILINGZAAL** zijn de gemoederen én de prijs inmiddels hoog opgelopen.

NOTARIS

(Luid) 278 euro. Wie biedt er meer?

Donna heeft een kladblok op haar knie gelegd en zit driftig te rekenen. Finette kijkt met haar mee.

DONNA

(Fluistert) Als ik komende maanden geen nieuwe folders laat drukken, dan levert dat op...

FINETTE

(Met klem) Niet doen! Dan gaat je winkel eraan.

NOTARIS

278 eenmaal...

Donna steekt twee vingers in de lucht.

NOTARIS

280 euro!

STRAAT: Robin en Bob komen gejaagd aangelopen en banen zich een weg langs een aantal omstanders, die worden tegengehouden door een politieagent. Een gedeelte van de weg is met een lint afgezet en daarachter staat een brandweerwagen. Overall liggen plassen bluswater en op de achtergrond is voortdurend mobilfoonverkeer hoorbaar. Verschrikt willen Robin en Bob onder het lint doorduiken, maar de agent houdt hen tegen.

AGENT

Aan deze kant blijven, alstublieft.

ROBIN

(Benauwd) Ik woon daar op de eerste etage. Mag naar m'n huis toe?

AGENT

Daar is niets meer van over.

Robin en Bob krijgen een klap in hun gezicht.

In de **VEILINGZAAL** loopt de verkoop voor Donna helemaal mis.

NOTARIS

Verkocht!

Hij slaat met een houten hamer op tafel.

NOTARIS (CONT.)

Voor 293 euro aan die meneer daar.

Voor in de zaal wordt de gelukkige koper door zijn buurman gefeliciteerd, terwijl Finette achterin zich gedesillusionneerd laat terugvallen in haar stoel. Donna duwt gefrustreerd haar kladblok van zich af en schiet overeind:

DONNA

(Geëmotioneerd) Kunnen jullie wel?!
Nou staat een moeder met haar kind op straat! Stelletje aasgieren!

FINETTE

(Sust) Rustig nou maar. Het heeft toch geen zin.

DONNA

(Luid) Ze kan geen kant meer op!

STRAAT: Verdwaasd en besmeurd met roetvlekken komt Catherina achter een brandweerman Robins huis uitgerend. De man rolt een slang op en Catherina dwarrelt er volslagen doorgedraaid omheen: ze wil alles doen om te helpen, maar weet niet wat.

ROBIN (O.S.)

(Roept) Catherina! Trut!

Een ziedende Robin wil door het lint heenbreken om Catherina aan te vliegen, maar wordt tegengehouden door Bob en de politieagent.

ROBIN (CONT.)

We hadden wel dood kunnen zijn!

CATHERINA

(Verward) Sorry, sorry, sorry. Ik kon er niet meer bij. Het ging allemaal zo snel...

ROBIN

(Witheet) Ze moeten je opsluiten. Je maakt alles en iedereen kapot!

Bob probeert haar te sussen, maar Robin is helemaal overstuur.

28 EXT. AMSTERDAM / BUMPER / AVOND 2

Een rode avondgloed boven Amsterdam. Het einde van een enerverende dag. Duiven zoeken beschutting onder dakgoten en een gemeentewagentje spuit een marktplein schoon. In Sloten springt een hele rij lantaarnpalen aan.

29 INT. HUIS CATHERINA / WOONKAMER / AVOND 2

Terwijl Finette haar reistas aan het inpakken is, kijkt Kevin vanaf de bank toe.

KEVIN

(Verbaasd) They want it, they publish it and they pay for it, so why don't you write it?!

FINETTE

Because I want to spend more time with you.

Ze buigt even naar hem toe en geeft hem een kus. Op dat moment gaat de deurbel en omdat Finette haar handen vol heeft, staat Kevin op.

KEVIN

I don't get it. Anyone can write a book. But it's the second one that makes you a writer.

Hij doet de voordeur open.

KEVIN (O.S., VANUIT GANG, CONT.)

Can you believe it?! She's not gonna do it!

Adriaan komt met Finettes manuscript in zijn handen de woonkamer binnen en kijkt Finette verbaasd aan. Ook Kevin verschijnt weer uit de gang.

ADRIAAN (TEGEN FINETTE)

(Verwonderd) Meen je dat? *(Quasi-
Streng)* Je moet het schrijven. In
geen tijden heb ik zo'n waanzinnige
opzet gelezen!

Hij geeft Finette het manuscript en zij stopt het meteen
weg in de reistas.

FINETTE

Het gaat niet. Amerika is zo anders
dan hier. Ik kan me gewoon niet
concentreren.

ADRIAAN

Hoe komt dat? Hierdoor?

Hij gebaart naar de reisspullen van Finette.

ADRIAAN (CONT.)

Door Amsterdam, de uitgeverij... of
door mij?

Finette kijkt even naar Kevin, die het gesprek niet kan
volgen maar gebaart: zie je wel, hij vindt het ook.

FINETTE

(Zacht) Ik wil het gewoon niet
doen. Dus zeg dat maar tegen
Corine. Dan kan die weer rustig
slapen.

Adriaan komt iets dichterbij naar haar toe, maar blijft zich
steeds bewust van de aanwezigheid van Kevin.

ADRIAAN

(Zacht) Maar ik niet.

Finette ontwijkt zijn ogen en probeert zich een houding
te geven tegenover Kevin.

ADRIAAN (CONT.)

Voor het eerst in twee jaar voel
ik weer die onrust in m'n buik.
Dat verlangen: wanneer zie ik
haar weer?

Finette glimlacht geruststellend naar Kevin, maar die
gebaart: Luister naar Adriaan!

ADRIAAN (CONT.)

Daarom moet je het schrijven. En ik
begeleid je. En we spreken af in
Wildschut, Panama en in het Amstel.

FINETTE

(*Opgelaten*) Adriaan, je hebt een gezin.

ADRIAAN

En dat laat ik ook nooit vallen.
Maar af en toe wil ik bij jou zijn.

Hij pakt even haar hand en houdt die tussen zijn handen.

ADRIAAN (CONT.)

(*Zacht*) En jij bij mij.

Finette kijkt op en voor het eerst kijken beiden elkaar in de ogen.

FINETTE

(*Zacht*) Goed.

Adriaan knikt en neemt meteen afstand. Hij kijkt om zich heen.

ADRIAAN

Ga je hier weg?

FINETTE

Naar Babette. Dit huis is verkocht.

Even glimlacht Adriaan nog naar Kevin en dan verlaat hij de woonkamer. Als de voordeur is dichtgevallen:

KEVIN

(*Opgewekt*) Good girl! You're doing the right thing.

30 EXT. HUIS DONNA / STRAAT / AVOND 2

Aangeslagen en totaal berooid komen Robin en Bob bij de voordeur van Donna's huis. Robin belt aan en onderdrukt een rilling.

BOB

(*Fluistert*) Heb je het koud?

Hij kust Robin en slaat zijn arm om haar heen. Dan gaat de voordeur open en het bezorgde gezicht van Donna verschijnt.

ROBIN

(*Schor*) Donna, we zijn alles kwijt.
Kunnen we tijdelijk bij jou terecht?

Beiden tonen een welwillende glimlach. Donna heeft enorm met het hulpeloze tweetal te doen, maar laat hen niet

binnen.

DONNA

Het spijt me verschrikkelijk, maar
dat lijkt me geen goed idee.

Robin begrijpt niet wat haar overkomt.

ROBIN

(*Onthutst*) Donna, alsjeblieft. Eén
nachtje maar?

Donna maakt een gebaar van machteloosheid en voelt zich
ellendig.

DONNA

(*Zacht*) Catherina en Maria zijn
binnen. Die kan ik er toch niet
uitgooien?

Ze grijpt naar haar jas aan de kapstok en haalt een
portemonnee tevoorschijn.

DONNA (CONT.)

Neem een hotel. Hier.

Ze pakt wat bankbiljetten uit de portemonnee en wil ze
aan Robin geven, maar die is tot op het bot beledigd.

ROBIN

Ik hoef jouw geld niet.

Zonder verder nog iets te zeggen draait Robin zich om en
loopt met Bob weg. Donna doet een stap naar buiten.

DONNA

Robin?! Dat begrijp je toch wel?!

Robin en Bob lopen verder en Donna gaat tenslotte maar
weer naar binnen.

BOB (TEGEN ROBIN)

(*Zacht*) Je hebt altijd mij nog.

Robin drukt zich tegen hem aan.

31 INT. HUIS DONNA / WOONKAMER & KEUKEN / AVOND 2

Met een betrokken gezicht komt Donna vanuit de gang de
woonkamer in, waar Catherina verslagen met een plaid over
zich heen op de bank zit. Geen roetvlekken meer, een
lijkbleke kleur en stukgehulde ogen. Op de grond naast
haar speelt Maria met een theezeefje.

CATHERINA

(*Moedeloos*) Ik had het kunnen verscheuren. Ik had het gewoon weg kunnen gooien. Maar nee hoor, ik moest het weer anders doen.

Menno staat naast de bank en reikt haar een dampende mok thee aan.

MENNO

Probeer wat te drinken.

Catherina pakt de mok gedachteloos aan, maar neemt geen slok.

CATHERINA

Twee mannen kwijt. Twee huizen. Maar hoe kom ik van mezelf af?!

Donna kan het niet langer aanzien en loopt naar de keuken. Daar gaat ze voor het aanrecht staan en laat haar hoofd zakken. Menno verschijnt achter haar. Hij slaat zijn armen vanachter om haar heen en drukt zijn wang tegen de hare.

MENNO

(*Teder*) Trek het je niet aan. Je hebt alles gedaan wat mogelijk was.

DONNA

(*Verzucht*) Ik dacht dat ik de hele wereld aankon, maar ik ben niet eens in staat om mijn vriendinnen te redden.

TITELS

32 INT. HUIS BABETTE / WOONKAMER / AVOND 2

Alle spullen van Nathalie zijn uit de woonkamer verdwenen en Babette zit eenzaam op de bank. Vanuit de gang verschijnt Finette met haar reisspullen die ze daarvoor bij Catherina heeft opgepikt. Opgelucht en verdrietig tegelijk kijkt Babette op.

BABETTE

(*Opgeruimd*) Ze is weg.

Finette laat haar reisspullen op de grond zakken en komt naar Babette toe.

FINETTE

Dat wilde je toch?!

BABETTE

(*Met brok in keel*) Ja.

Ze voelt de tranen weer opkomen en gebaart om zich heen.

BABETTE (CONT.)

M'n eigen kamer. M'n eigen spullen.
Ruimte.

Finette gaat naast haar op de bank zitten.

FINETTE

Maar waarom huil je dan?

BABETTE

Ja, waarom huil ik dan?

FINETTE

(*Troostend*) Zij gaat naar Rusland
wat ze altijd wilde. En jij kunt
weer verder met je leven.

BABETTE

(*Knikt*) Ja. Het is goed zo.

Maar meteen kan ze de tranen niet meer inhouden en slaat
een hand voor haar gezicht. Finette slaat een arm om haar
schokkende schouders en troost haar.
